

విక్రమ వృక్ష ఆమె పాలిండ్ల మధ్య అతడు మొహం దాచుకుని గాఢంగా ఊపిరి పీల్చి వదిలాడు. అతడికి బాగా పరిచయమైన ఆమె శరీర పరిమళం తన ముక్కు వుటాలకు పోకాక బద్దకంగా వొళ్ళు విరుచుకుంటూ పక్కకు వొలిగిల్లాడు. అంతలోనే ఆమె రొమ్ములలోకి వొక పసిపాపడిలా తిరిగి వొదిగిపోయాడు. ఆమె కొన్ని క్షణాల పాటు అతడి జాత్రుమ విమురుతూ వుండిపోయింది. మగత విద్ర కమ్ముకొస్తుండగా అతణ్ణి మరింత హత్తుకుంటూ వొక్కసారిగా ఉలిక్కి పడింది.

'పోయి... లే.. యిదే నువ్వేకీ ఆఖరు' అంది అతణ్ణి తోసేస్తూ.

అతడు దిగ్భ్రమ చెందాడు. వ్యాకులత నిండిన కళ్ళతో ఆమె మనసును అంచనా వేయడానికి ప్రాముఖ్యమైనది. పరిహాసమా దుతున్నదేమోనని పరిశీలన చేశాడు.

'అవును.. యిది నిజం! నీకూ నాకూ యిక యెడవాలూ తప్పదు. సెలవు' వైటిని అరిపాదాల మీదుగా కష్టకొంటూ గోడకు చేరిగలబడి కూర్చోంది.

అతడు అసంకల్పితంగా లేచి కూర్చున్నాడు. కాసేపటి తర్వాత మోకాళ్ళ మధ్య చుట్టూకొని యిరికించుకొని యెటువంటి భావ ప్రకటనా లేకుండా చూస్తుంది పోయాడు.

'ఈ సంబంధం మనకేక తగదు. రేపు నా భర్త వస్తున్నాడు. అతడు మంచివాడు. సాజన్యమూర్తి. నా పట్ల ప్రేమ, ఆసక్తి కలిగివున్నాడు. నా సాఖ్యం కోసం వరదేశాలకు వెళ్ళి డబ్బు సంఘలతో తిరిగి వస్తున్నాడు. అతడికి ప్రేమించే స్వభావమే యోచన నాకు దుర్భరంగా వుంది. మన్నించు. నా పై దయవుంచి యిక యిటువైపు రాకు' నివారణవంతో అంది.

తావడగని నిషయానికి ముందే సంజాయిషీ ఇస్తున్న ఆమె వైపు అతడు కొత్తగా చూశాడు.

'నీవు పరిచయం కావడం నా పూర్వజన్మ సుకృతం. నీవల్ల తొలికాగా, మానసికంగా జీవితకాలానికి పరిపదా ఆనందాన్ని అనుభవించాను. యిక చాలు! నీవు నాకు మిత్రుడివిగా వుండు. అంటే వేమ కోరుకునేది' వేళ్ళ చివరలను చూసుకుంటూ అంది.

అతడు లేచి గోడకు వేలాడదీసిన సంఖ్యలను చూస్తూ, వొక్కామ తొడుక్కున్నాడు. ముఖావంగా కుర్చీలో కూర్చుని బూట్లకు లేసులు విగించి కట్టుకున్నాడు. కుడివైపు మీసం చివరను మునిపంటి కింద రెండుమూణ్ణిముషాల సేపు కొరికి, చివరకు మాట్లాడాడు.

'మంచిది. నీ నిర్ణయాన్ని వ్యతిరేకించే పాపానం చేయను. ఆడవాళ్ళు బహు కఠిన హృదయులని నిరూపించినావు. నాకు తెలుసు. మీ ఆడవాళ్ళకు మగవారి మనసులతో ఆడుకోవడం నేడుకను కలిగించే క్రీడ. అయినా ఆడవాళ్ళ మనసెరిగి ప్రవర్తించడంలో మూర్ఖత్వభీతికూ వేసేంత మందబుద్ధిని కాదు. నీ భర్తకు నా ప్రగాఢ సానుభూతి. వస్తాను' లేచాడు.

ఆమె వొక్కసారిగా మంచం మీద నుంచి ప్రవాహంలా కదిలి వచ్చి అతణ్ణి చుట్టుముట్టింది. మునిగాళ్ళ మీద లేచి నిలబడి తన బాహువులలో అతణ్ణి జంపించి వేసింది. మోహాన్ని ప్రదర్శిస్తూ ముద్దులతో ముంచెత్తింది. కన్నీళ్ళతో అతడి బుగ్గలను తడిపేసింది.

'ఏం చేయను? విజానికి నీ మీద నాకున్న జ్ఞాంతి యింకా వచ్చిపోలేదు. నీతోనే నా పురుషుడిపై ప్రీతి తరిగిపోలేదు. నీవు యెంతగా నా జీవితంతో పెనవేసుకుపోయావో! యిలా జరుగుతుందని ఊహించలేదు. నీవు నాకు కావాలి. కాని యెలా పొందా? నా భర్త తిరిగి వస్తున్నాడు. అతడి పట్ల నాకు అనుభవమే ప్రేమ, నమ్మకమూ వున్నాయి. అతడి పనుక్లంలో వేమ ముఖంగా వుండగలను. మీలో వొకరిని కోల్పోవాల్సిస్తుందన్న ఆందోళనతో నీ మనసును వాస్తవం వ్యర్థ ప్రసంగం చేశాను. తప్పబట్టకు' అతడి వక్షంపై తల ఆన్చి రోదించి పోగింది.

అతడు ఆమె వైపు వెళ్ళిగా చూశాడు. ఆమె మాటల్లోని నక్కశిలతను గ్రహించడానికి కొన్ని క్షణాలపాటు తీవ్రంగా మధనపడ్డాడు.

'నీవు ఏ ఆడది ఆశించని, ఆశించకూడని, ఆశించ తగని ఆలోచన చేస్తున్నావు. దీనిని సమాజంలోని అనేకానేక మంది పెద్దలు-పాఠంపరు. వారు నువ అనుభూతులకు, సంకోషాలకు, ప్రేమకు, మనసుకు కటకటాలు బిగించగల వేర్లులు. నీవు చెప్పేట్లుగా నువం విడిపోవడమే మంచిదే' అన్నాడు.

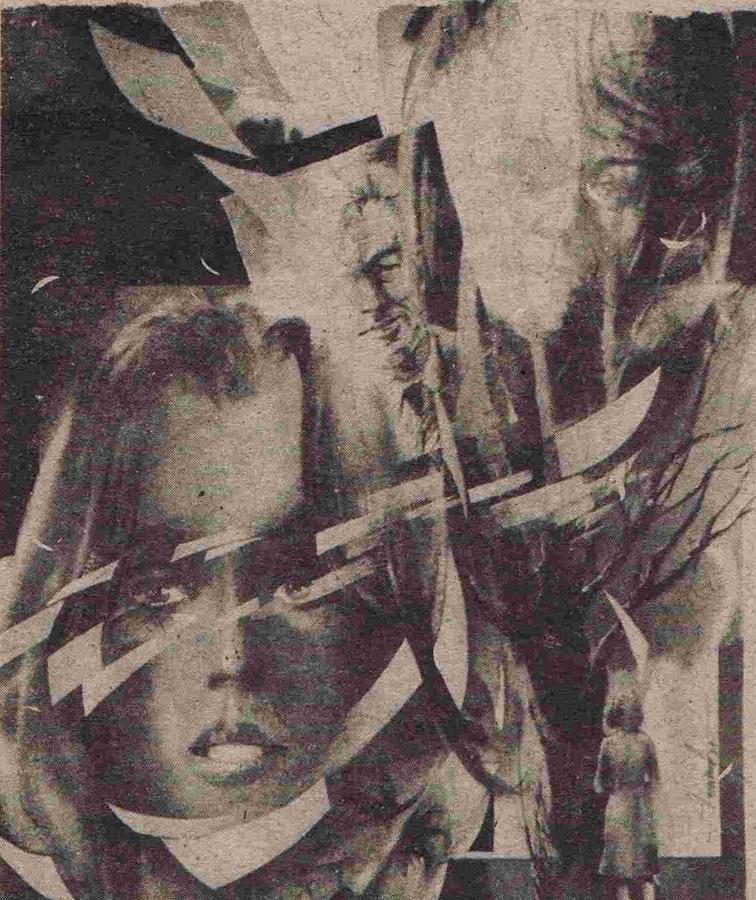
అతడిలో యిందాకటి ఆవేశం వూర్తిగా తగ్గిపోయింది. శాంతంగా మాట్లాడుతున్నాడు.

ఆమె మారం చేసే పసిపిల్లలా తల అడ్డంగా వూయించింది. అతడి రెండు చేతులనూ తన భుజాల మీద వేసుకుంటూ 'మనకు కావలసినది మనం పొందడం యెంత మాత్రమూ వింత కారాదు. నీ విషయం నా భర్తతో మాట్లాడుతాను' అంది.

***

పోఫియా ఫెర్నాండెజ్ - చావున చాయలీచే చక్కంతో మిన మినలాడుతూ కనిపించే ముసై అయిదేళ్ళ ప్రాఢ. మోకాళ్ళను దాటి పొడవైన పుస్తీలను ధరించి ఎత్తు మడమల చెన్నలతో ఆమె తరమా కాంతుగారుల కొనడానికి బయటికి వచ్చేది. లేదంటే భర్త వంపే డబ్బులను బ్యాంకులో జమ చేయడానికి, తిరిగి పొందడానికి వెదుకుతున్నాడు ఆమె బజారులలో కనిపించేది. ఆమె ఎన్నడూ జాత్రుమ కొన్నవేసి అందులో పన్న వేమంతి పున్నవో, మరువం రెమ్ములతో తరుముకొని వుండేది.

ప్రేమ గుళ్ళం

మనసుకు భక్తికావాలి

అత్యధిక బతుకుతో విసిగిపోయిన ఆమె భర్త మార్టిన్ ఫెర్నాండెజ్ డబ్బు యావ పట్ల చమురు దేశాలకు వెళ్ళిపో యాక పోఫియా వంటిదిగా మిగిలిపోయింది. పనికి మాలిన ఆలోచనలు ముప్పిరిగివేసికొన్నా భగ్నం చేయడానికి ఆమె నతమతమయ్యేది. యెక్కువగా ఆమె, సెరట్టోని పూల మొక్కల బాగోగులు చూసుకుంటూనే, యింట్లోని వస్తువులను ఆ మూల నుంచి ఈ మూలకు కాస్త అటూ యిటుగా మార్చి తప్పి పడుతూనే కాలం వెళ్ళబుచ్చేది... శ్రీ.. పరిచయమయ్యేదాక.

శ్రీ.. పైకి చలాకీగా కనిపించే పాలిండ్ల పోమరి యువకుడు, యూనివర్సిటీ చదువు పూర్తయ్యాక సులభంగా డబ్బులొచ్చినదే మార్గాల కోసం అతడు ఆసక్తిపడ్డవాడు. పోఫియా వాళ్ళ వీధి చివర చిన్న గదిలో ఆదైకుండేవాడు. అతడికి గదిలో ఉబసుపోవడమే వీధి గడవలో కూర్చుని, వచ్చే పోయే వారిని చూస్తూ కాలక్షేపం చేస్తుండేవాడు. ఆ విధంగా పోఫియాతో అతడికి ముఖ పరిచయం ఏర్పడింది.

'మేడమ్ పోఫియా ఫెర్నాండెజ్! మీ గురించి మా యింటి యజమానురాలు చెప్పగా తెలుసుకున్నాను. వేమ నిరుద్యోగిని. ఈ దేశంలో పజానూగా బతకడానికి సరిపదా ఉద్యోగం దొరకడం దుర్లభమని తెలుసుకున్నాను. మీ భర్తకు నీపా యేర్పాటు చేసిన ఏజెన్సీ వివరాలు చెప్పి పాపంచడం. పుణ్యముంటుంది' అనేది ఆమెతో అతడి తొలి సంభాషణ.

అవిధంగా అతడు పోఫియా ఏకాంత జీవితంలోకి అడుగుపెట్టాడు. వేగంగా, దూకుడుగా, జలపాతలా ఆమె గడవ నుంచి పడగ్గడికి చేరుకున్నాడు. పోఫియా, పది ప్రాయంలో పరిపూర్ణమైన ఆరోగ్యంతో గాఢమైన కోర్కెలను కలిగివున్న స్త్రీ కావడం చేత అతణ్ణి చాలా సహజంగా అక్కణ్ణు చేర్చుకుంది. అది వొక ప్రకృతి సిద్ధమైన చక్కగా ఆమె భావించింది. నిద్రాణమై

వున్న స్త్రీ సహజ శాంక్షలన్నింటినీ అతడి చేత లాలించుకుంది. పాలించుకుంది. యెన్నటికీ యెడతెగిని అతడి చతుర సంభాషణ వల్ల ఆమె మోటలు వేర్చుకున్నది.

చిరస్థలను వూయించే అతడి సెదాలను చూసి భర్త యెడబాటు మిగిల్చిన వెలివని మర్చిపోగలిగింది. శ్రీ.. తోడు వుండిన ప్రతిక్షణంలోనూ ఆమె సంకోషంతో ఓలబడింది. ఆ సంకోషం శాశ్వతమని విశ్వసించి అది చేశారపోతుండేమోనన్న ఆందోళనతో తలదీర్చేది.

యిప్పుడు భర్త పునరాగమనం ఆమెను యింతకు మునుపే

వృధా యెరగని సంక్షోభంలో పడవేసింది. తాను మనస్ఫూర్తిగా యిప్పుడే యిద్దరు పురుషులలో వొకరిని కోల్పోయేందుకు ఆమె సిద్ధంగా లేకపోయినది. ఆ ఆలోచన రావడంతోనే ఆమె బేలవోలే పెద్దగా యేడ్చేసింది. ఒక స్త్రీ యిద్దరు పురుషులను కోరుకోవడం యే విధంగా పాపమో, వేరమో తెలియక తనలో తాను గంటల తరబడి తర్కించుకునేది. శ్రీ.. తో తన సంబంధం గురించి మార్టిన్ కు తెలియజెప్పడం చివరకు మేలమకుంది.

పల్లటి ఆదై కారులో పెద్ద పెద్ద మోటో కేసులతో యింటికి చేరుకున్న మార్టిన్ కు విస్తారిన మొహంతో ఆమె స్వాగతం చెప్పింది. అతణ్ణి అర్ధిగా కావలించుకుని కుకల ప్రసాదిగింది. తన వొడిలో తలపెట్టుకుని విశ్రమిస్తున్న అతడి సాం భాగాన్ని ముద్దాడుతూ మృదువుగా చెప్పింది.

'ప్రియ... మార్టిన్! రేపు మనటికి వొక మిత్రుడు ఏందుకు

వస్తాడు. అతడు మీకు బొత్తిగా అపరిచితుడు. అతడితో మనం మాట్లాడాలైన అవసరం వుంది'

***

పోఫియా చెప్పినదంతా మార్టిన్ ఫెర్నాండెజ్ సాంతం విన్నాడు. మధ్యమధ్యలో పాటులుగా వెరసిన చిర్రె గడ్డాని నిమిరుకుంటూ, మసాలా దట్టించి వేయించిన జీడివన్నెను పరా... పరా వములుతూ నిర్విస్తంగా విన్నాడు. పోఫియా చెప్పడం ముగించేసరికి అతడు కేవలం రెండు మూడుసార్లు 'ఊ! అనడాన్ని శ్రీ.. గమనించాడు. పోఫియా తమ సంబంధం గురించి చెబుతున్నప్పుడు మార్టిన్ ఆమెను కసిదీరా చితకబాడుతాడని శ్రీ.. ఊహించాడు. వీలైతే తమ దెబ్బలు తనదానికి సిద్ధపడి వున్నాడు.

కాని మార్టిన్ వాలకం చూస్తుంటే తనవన్నీ అర్ధరహిత భయా లేవని అతడికి అనిపించింది. మార్టిన్ తనకు హాని తలపెట్టడని వమ్మకం కుదిరాక అతడు కుర్చీలో వెనక్కు, వాలి, తల పైకెత్తి పైకన్న కేసి చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

పోఫియా భర్త వైపు రెప్ప వాల్చుకుండా కమ్మలింత జీసుకుని చూస్తూ కూర్చుంది. అతడు తక్షణం యేదో ముఖ్యమైనది, మహా విలువైనది చెప్పాడనే నిరీక్షణతో చూసింది. మార్టిన్ ఆమెతో యేమీ అనలేదు. కానీ, యేదో మాత్రమేనవ్వినది, అరుదై వది సంభవించవచ్చుదని ఆమెకు అనిపించింది. తన సమస్యను విప్పి చెప్పాక అతడి జవాబు కోసం ఆమె నిరీక్షించింది, దేనికైనా సిద్ధపడి, మృత్యువుకైనా సరి!

కాసేవయ్యాక మార్టిన్ తన ఎడమ పిర్రను పైకి లేపి నర్చుకు కూర్చుంటూ అన్నాడు.

'పెళ్ళి... యెంతటి కపట చిత్రమో నీకు యిప్పటికైనా అర్థం కాలేదా... పోఫియా?'

ఆ ప్రశ్నకు ఆమె పులిక్కి పడింది. అయోమయంగా చూసింది.

'జ్ఞానకముండా ఆరోజు? నీవు మీ తాతగారి ఊర్లో పరిచయ మయ్యావు. మనం కలిసి జీవించడానికి వేమ. ప్రతిపాదించాను. మన్న పెళ్ళివ్వాలి. స్త్రీ పురుషులు కలిసి జీవించడానికి అది తప్పనిసరి అన్నావు. యిప్పుడు చూడు... ఆ చిత్రంలో మన్న బంధనై పోయావు. భార్యగా నాకు లొంగిపోయావు. నీ జన్మమీదే గుత్తాధిపత్యం చలాయించే కక్ష నాకొచ్చావు. నీ వ్యక్తిగత జీవితాన్ని కోల్పోయావు...'

పోఫియా అతణ్ణి అలాగే చూస్తుందిపోయింది. శ్రీ.. అతడు కదిల్చిన మాటల తీగి రెండవ చివరను కనిపెట్టడానికి దేవులాడుతున్నాడు.

మార్టిన్ గాజు లోటలోని నీళ్ళు తాగి ఆరి చేతులను తొడలకు రుద్దుకుంటూ మళ్ళీ చెప్పాడు.

'ఈ చిత్రమే కాదు... మన చుట్టూ మనల్ని కబళించడానికి కోరలు సాచివున్న యే చిత్రమేనా యిలాగే తగలడింది. బహిర్గతం వొకటి, అంతర్గతం వేరొకటి. చూసరుల కోసం జీవించే బూటకపు జీవితాన్ని చేదించి, మనకే మనం జీవించే రహస్య జీవితాన్ని బహిర్గతం చేయగల స్వేచ్ఛ మనిషికి కావాలి. అది మనకు లేదు... వుంటే ఈ కుర్చివాదితో కలిసి వుండడానికి నన్ను ఆమెమరి అడిగేదానినా... పోఫియా?'

మార్టిన్ మాటలకు పోఫియా మనసు తేలికపడింది. అతడు చెప్పింది ఆమెకు కాస్త గందరగోళంగా అనిపించినా తన పట్ల అతడు అమృతంగా స్పందించడం ఆమెకు ఆనందాన్ని కలిగించింది. శ్రీ.. గురించి భర్తతో చెప్పి తాను తప్ప చేయలేదన్న విషయం ఆమెకు స్ఫురించింది.

'ఉండండి... టీ తెస్తాను' అని ఉత్సాహంగా వంట గదిలోకి వెళ్ళింది.

ఆమె అలా లోపలకు వెళ్ళగానే మార్టిన్ మొహాన్ని ముడుచు కుంటూ శ్రీ.. వైపు తిరిగాడు.

'నిజం చెప్పండి మహాశయా! ఈమె పట్ల యింకా మీకు వాంఛ వావరేదా?' అడిగాడు.

'వాంఛ? ఏమంటున్నాడు మీరు మిస్టర్ మార్టిన్ ఫెర్నాండెజ్? వాంఛ? ఆమె పట్ల వేమ ప్రేమ కలిగివున్నాను'

'ప్రపంచ భాషలన్నింటిలోనూ అంతకు మించిన కపట పదాన్ని వేమ గుర్తించలేదు. ప్రేమ అనవచ్చు. అక్షరణ లేదా కోరిక అనండి.'

శ్రీ.. మౌనం దాల్చాడు.

'జీవితకాలం పాటు మనమల్ని భరించడం యెంతటి సర క్షాపాయమో మీకు తెలియదా శ్రీ..? అది కూడా వారి బలహీనతలను వ్యవ భుజస్కంధాల మీద శిలువను మోస్తున్న ట్టుగా మోయడం...'

'మీరు నిజం మాట్లాడుతున్నారా...'

'పోఫియా కూడా అంటే. విషయాలను సాపేక్ష దృష్టితో చూసినప్పుడు ఆమెకు మొన్న వేమ, నిన్న మీరు, యివాళ మనిద్దరం...'

శ్రీ..కు మార్టిన్ భాష క్రమంగా అర్థమవసాగింది. అది వొక మగవాడి భాష. ఆ భాషలోనే తామూ సంభాషించడం అత్యవసరమని శ్రీ.. గ్రహించాడు.

'నిజమే. కాని ఆడ, మగ సంబంధాల విషయంలో మగవారు మాత్రమే సాపేక్ష దృష్టి కలిగి వుండడం మంచిదని నా వ్యక్తిగత అభిప్రాయం' అన్నాడు.

'భ్రష్టన మాట చెప్పారు. నా ప్లావంలో సీరియారని పోఫియా చెప్పిన తదుపరి క్షణంలోనే వేమ ఆమెను, మిమ్మల్ని హత్య చేయాలింది. కాని మీకు నాస్తవం వికరపరచడానికి ఆమె ఎదుట అడ్డమైన పొల్లా మాట్లాడారు... ఆగాడు మార్టిన్.

పోఫియా వస్తున్నదేమోనని తొంగి చూసి, దావులో ఆమె అలికిడి లేకపోవడంతో ముందుకు వంగి రహస్యం చెబుతున్నట్టుగా శ్రీ..తో మాట్లాడాడు.

'భర్త పట్ల విశ్వాసం చూపని తమ మీ వెంట మాతం ఎంత కాలం వుంటుంది శ్రీ..? మగవారిని లో దుస్తుల వలే మార్చి యిటువంటి ఆడదాన్ని నమ్మి ఎందుకు గాయపడతారు? మనం మగవారం! యిటువంటి చపలచిత్తురాలికి బుద్ధి చెప్పాలైన అవసరం వుంది. యేమంటారు?' అడిగాడు. భావరహితమైన దృక్పథంతో శ్రీ.. వేల మావులు చూడసాగాడు. మార్టిన్ పెద్దగా 'పోఫియా... నంపకీ... మనకేక లేదు' అని అరిచాడు.

***

మార్టిన్ కు యిప్పుడు యాభైయేళ్ళయ్యాయి. గోరీ ఆనెట్ అనే వితంతువుతో అతడు 'యిష్టం' ప్రాతిపదికగా వొక ఉత్తర కోస్తా జిల్లాలో వుంటున్నాడు. శ్రీ.. బాగా ఆస్తున్న అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకుని వొక బిడ్డకు తండ్రయ్యాడు. యిక పోఫియా! ఆమెకు బాగా వొళ్ళిచ్చింది. వెంటుకలు తెల్లబడి, చర్మం ముడతలు పడి వయసుకు మించిన దానిలా కనిపిస్తోంది. పొట్ట గడవడానికి ఆమె మొహింజాహీ మార్కెట్లో అందమైన పుస్తగుచ్చాలను అమ్ముతుండడం మీరు గమనించవచ్చు. తన దగ్గరకు పూలు కొనడానికి వచ్చే భారతారులలో కాస్త్రం తెలిసిన వారనిపించే మగవారిని ఆమె తరచూ వొక ప్రశ్న వేస్తుంటుంది.

'వంచకీ అంటే యేమిటి?' అనే ఆమె ప్రశ్నకు యిప్పటివరకూ యెవళ్ళూ సరియైన సమాధానం చెప్పలేదా